

них. Вони, як правило, не орієнтовані і на виявлення індивідуальних можливостей і здібностей випробовуваних.

Розвиток методів контролю знань базується на розвитку методів навчання, в яких оцінка не самоціль. У дистанційному навчанні упевненість в отримуваних результатах ВНЗ зможе отримувати і при широкому застосуванні різних мультимедійних засобів і відеоконференцій. Останні ще вельми дорогі і ненадійні. Як мультимедійні засоби можливе використання відеозаписів, особливо виконання практичних завдань.

Таким чином, на сьогодні віртуальна освіта не може повністю замінити навчання у вузі і принцип тут багато — головна майбутня ба-

similar papers at core.ac.uk

provided by Institutional Repository of Vadym Hetma

знаходиться найближче по характеристиках і деяких організаційних моментах до заочного навчання. Досвід заочного навчання може бути дуже корисним для формування системи дистанційного навчання. Дистанційне навчання — це майбутнє, але воно ще попереду.

Література

1. Галаган А. И. Проблемы интернационализации и контроля качества высшего образования и подходы к их решению в ряде зарубежных стран // Социально-гуманитарные знания. — 2002. — № 3. — С. 221—228.

2. Пивоварова М. А. Информационные технологии в учебном процессе: возможности и опасности // Социально-гуманитарные знания. — 2000. — № 5. — С. 129—140.

3. Литвиненко М. В. Проектирование результатов подготовки специалистов в условиях модульной системы обучения: Методическое пособие. — М.: Изд-во МИИГАиК, 2006. — 60 с.

Калина А. В., канд. екон. наук, доц. кафедри управління персоналом та економіки праці

ПІДХІД ДО ФОРМУВАННЯ КРИТЕРІЮ ОЦІНЮВАННЯ ЯКОСТІ ЗНАНЬ СТУДЕНТІВ З УРАХУВАННЯМ ПОТОЧНОГО КОНТРОЛЮ

В сучасних умовах підготовки фахівців важлива роль відводиться практичним заняттям, оскільки на лекційні заняття певна частина студентів не вважає за доцільне приходити. Студенти знають, що є підручники, Інтернет, курси лекцій і тому не завжди

зацікавлені слухати лекції маючи надію їх прочитати. Лектор якби добре не знав матеріал і як би цікаво не викладав лекційний матеріал, все одно повинен буде приймати іспит у рамках базового посібника. Тому більша увага повинна приділятися практичним заняттям, на яких з одного боку розглядаються теоретичні питання, а з іншого — надаються практичні навички по навчальній дисципліні. Виходячі з цього необхідно і будувати критерії оцінювання якості знань студентів, враховуючи:

по-перше, студент повинен знати матеріал по темі практичного заняття; по-друге — вміти відповісти на питання, які пов'язані з темою заняття з урахуванням знань, отриманих з суміжних дисциплін, а також з засобів масової інформації; по-третє — студент повинен розуміти причини виникнення обговорюваної проблеми і наслідки, до яких може призвести неправильне їх вирішення; по-четверте, — він повинен вміти вести дискусії і аргументовано відстоювати свою думку і по-п'яте — студент повинен учитись слухати і своїх опонентів, і вміти признавати свою «поразку»...

Ці моменти важливі, тому що нажаль наші студенти розучилися говорити, відповідати. Їх мова насичена словами-паразитами які стримують їх підчас відповідей. Ми не повинні забувати, що через певний час молоді люди стануть фахівцями і щоб нам не було соромно за них потрібно більше уваги приділити «розмовним» заняттям, а не письмовим.

Щоб оцінити всіх присутніх на заняттях викладачі дають письмові роботи, які, з одного боку, дозволяють проконтролювати присутність студентів, а з іншого — примушує готуватись студентів до практичних занять. Не по кожній темі можна тестами охопити всіх присутніх на заняттях, тому вважаю, що необхідно розробити кейси, які б, з одного боку, охоплювали весь матеріал дисципліни, а з іншого, поступово зацікавлювали студента до пошукової, аналітично-розрахункової роботи. При цьому вивчення курсу повинно завершуватись науковою доповіддю, яка б підсумовувала роботу студента по дисципліні. Така практика колись була в Університеті (в перші десятиліття його діяльності) і якщо почитати роботи студентів того часу, які ще зберігаються в обласному архіві, то можна побачити, які «скудні» думки у наших теперішніх студентів, наскільки студенти того часу були ерудованішими і самостійнішими у формуванні своїх думок. В наш час студенти стали прагматиками, мало хто з них має систематизовані знання, бо більшість вчиться від сесії до сесії. Наша задача зламати таку практику, студент повинен знати, що вчитись це тяж праця і не з легких... А для цього необхідно лекцій-

ний матеріал будувати на проблемах, які пов'язані з тою чи іншою темою. Це з одного боку буде сприяти розширенню їх кругозору та інтересу до дисципліни, а з іншого — примусити систематично відвідувати бібліотеку. Необхідно «пробудити» в них бажання до конкуренції знань. Такий підхід дозволить підняти активність студентів... Крім того, необхідно пам'ятати, що студент має право знати свої поточні бали і необхідно їх оголошувати наприкінці кожного заняття. Це тільки задасть більшої прозорості і відкритості накопичування результативних балів допуску до іспиту. При цьому необхідно відпрацювати умови на яких студенти можуть відпрацювати пропущені заняття. Не можна допускати, щоб у кінці семестру студенти у швидкому темпі готували реферати та аналітичні матеріали і закидали ними викладача, вимагаючи все це зарахувати, щоб підняти допуск. Необхідно, коли виставляється проміжний результат, щоб студент, який пропустив заняття, міг здати роботи, якщо він цього бажає, у певний термін (наприклад 10 днів) і вже після нього проміжний результат переглядатись не повинен. Виключення повинні надаватись лише тим студентам, у яких вельми вагома причина.

Такий підхід дозволить підвищити об'єктивність і прозорість оцінювання навчальної роботи студента, створить передумови для активізації роботи студентів.

При цьому зробить рівномірнішою завантаженість викладачів і підвищить рівень їх творчої активності в науково-методичній та науково-дослідницькій діяльності.

Кицак Т. Г., асистент кафедри управління персоналом та економіки праці

ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ ОЦІНЮВАННЯ ЗНАНЬ СТУДЕНТІВ ШЛЯХОМ ПРОВЕДЕННЯ ТЕСТОВОГО КОНТРОЛЮ

Навчальний процес у вищих навчальних закладах в сучасних умовах інтеграції національної освітньої системи до європейського простору вищої освіти потребує використання якісно нових інноваційних методів організації та ведення педагогічної роботи.

Важливу допомогу у цьому процесі надає кредитно-модульна система навчання: вона стимулює студентів до активної регуляр-